

CEL kontynuuje działalność

Paweł Kugler

W dniach 10-13 listopada 2010 w Ośrodku Kościoła Chrześcijan Baptystów w Warszawie-Radości odbył się kolejny zjazd II edycji programu doskonalenia przywództwa Kościoła Chrześcijan Baptystów CEL (Centrum Edukacji Liderów). Brały w nim udział łącznie 24 osoby, w tym 8 opiekunów, 11 podopiecznych i 5 wykładowców.

Głównym elementem dwuletniego programu są regularne spotkania doświadczonych pastorów z podopiecznymi, które odbywają się przynajmniej raz w miesiącu, zaś zjazdy wszystkich uczestników programu są organizowane raz na pół roku. Kilka jesiennych dni w Radości upłynęło uczestnikom na słuchaniu wykładów, dzieleniu się doświadczeniami towarzyszącymi codziennej służbie w Zborach i na modlitwie.

Zjazd rozpoczął się w środę wspólnym obiadem. Po obiedzie zebrani udali się na pierwsze spotkanie, podczas którego była okazja do podzielenia się sukcesami w służbie. Okazało się, że powodów do radości było wiele (np. udane działania misyjne, chrzty), ale nie brakowało też trudności. Następnie pastor Daniel Trusiewicz wygłosił wykład pt. „Czy baptyści są charyzmatykami” na temat darów duchowych i chrztu Duchem Świętym. Żywa dyskusja po wykładzie pokazała, że temat ten budzi duże zainteresowanie i w przyszłości mógłby zostać potraktowany szerzej.

Po kolacji wysłuchaliśmy wykładu pastora Roberta Miksy na temat perspektywy życia i służby w cieniu krzyża Chrystusa. Krzyż Chrystusa wprowadza wyraziste rozróżnienie w sposobie myślenia o tym świecie. Podczas gdy większość ludzi uważa, że są z natury dobrzy, krzyż świadczy o czymś przeciwnym. Grzech nie jest złym samopoczuciem człowieka z powodu winy, ale rzeczywistym przewinieniem wobec świętego Boga. Ta wina domagała się zadośćuczynienia tak drastycznego, jak śmierć Syna Bożego na krzyżu Golgoty. W drugiej części dobrze ilustrowanego wykładu pastor mówił o roli krzyża w służbie duchowej. To krzyż Chrystusa – a nie efekty służby czy pochwały ludzi – musi stanowić źródło bezpieczeństwa, poczucia wartości i spełnienia sługi Bożego.

Następnego dnia poranne rozważanie poprowadził pastor Gustaw Cieślak. W historii o cudownym rozmnożeniu chleba (Ew. Jana 6) Jezus zapytał uczniów o ich opinię w kwestii nakarmienia tłumów, choć sam wiedział, co miał czynić. Filip liczy pieniądze, a Andrzej czyni śmieszny – biorąc pod uwagę rozmiar tłumu – komentarz: „jest tutaj chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby”. Borykając się z wyzwaniem towarzyszącymi służbie często patrzymy na własne zasoby i jesteśmy nieraz zażenowani. Jednak historia ta pokazuje, że najważniejsze jest odkrycie tego, co chce uczynić Bóg. Jezus wystawił uczniów na próbę, „sam bowiem wiedział, co miał czynić”.

Poranne rozważania, które w kolejne dni prowadzili podopieczni, były równie inspirujące i zachęcające. Br. Marek Orlicki (Zbór w Krynicy) mówił na podstawie Listu do Filipian 4, 4-9 o potrzebie wiary i pokładania ufności w Bogu, które są czymś więcej niż tylko wiedza intelektualna. Br. Daniel Sularz (Placówka w Rabce) mówił o potrzebie pełnego zaangażowania się w dzieło Boże.

W następnym wykładzie pastor dr Wojciech Kowalewski skoncentrował się na wyjaśnieniu znaczenia słowa „misja”. Jest to pojęcie dużo szersze niż tylko zwiastowanie ewangelii. Przykładem misji w działaniu jest nawrócenie Zacheusza. Wywarło ono wpływ nie tylko na jego życie, ale na życie ludzi wokół niego. Miało nie tylko wieczny i duchowy wymiar, ale doprowadziło do głębokich przemian w jego ziemskim otoczeniu.

Kolejny wykład wygłosił pastor dr Piotr Zaremba, autor przekładu Pisma Świętego „Nowe Przymierze”, pracujący obecnie nad przekładem Starego Testamentu. Jego wykłady na temat „Dlaczego warto czytać Biblię w językach oryginalnych?” były fascynującą podróżą w czasy starożytne, kiedy powstawała Biblia. Wykładowca na podstawie konkretnych przykładów z procesu tłumaczenia wysunął szereg interesujących wniosków. Odkrycia zwojów z Qumran pokazały, że Septuaginta, czyli greckie tłumaczenie Starego Testamentu pochodzące z II w.p.n.e., była bardzo wiernym przekładem pierwotnych tekstów hebrajskich. Dopiero w tekstach znacznie późniejszych (np. masoreckich) pojawia się więcej wariantów tekstowych, choć zmiany nie są wielkie. M.in. na tej podstawie wykładowca wysunął tezę, że dla wierzących w okresie Starego Testamentu najistotniejsze było przekazanie myśli i idei Słowa Bożego, a nie jego dosłownej litery. To wskazuje na instrumentalny charakter Słowa, które miało doprowadzić słuchaczy do spotkania z żywym Bogiem. Poruszone kwestie, zwłaszcza różne obserwacje wynikłe w procesie tłumaczenia, spotkały się z żywym zainteresowaniem słuchaczy i pokazały, że w dziedzinie badań nad Biblią jest jeszcze wiele do poznania i zrobienia. Celem wykładowcy było zachęcenie słuchaczy do solidniejszej pracy z Biblią podczas przygotowywania kazań.

Pastor dr Andrzej Seweryn mówił na temat rodziny pastora, w szczególności na temat wspierania służby pastorów przez ich małżonki. Pryscylla i Akwila są nowotestamentowym przykładem małżeństwa, które harmonijnie współdziałało w służbie dla Pana. Jednak w praktyce bywa niekiedy inaczej, w małżeństwach pastorskich brakuje zgodności celu. W czasie dyskusji zebrani zastanawiali się nad rozwiązywaniem różnych problemów, które mogą pojawić się w tym kontekście. Andrzej Seweryn mówił także o autorytecie pastora. Choć pewien prestiż wynika już z samego statusu pastora, to jednak musi być stale potwierdzany przez nienaganną służbę, moralność, charakter, duchowość, solidność, rozwój, gotowość do korygowania własnych błędów czy kulturę osobistą. W dalszej części wykładu była mowa o radzeniu sobie w sytuacjach kryzysowych. Wiele z nich spowodowanych jest osamotnieniem w służbie, stąd dobrym rozwiązaniem, a zarazem zabezpieczeniem przed kryzysem, jest kontakt i dobra współpraca z innymi pastorami.

Temat praktycznego wymiaru przywództwa kontynuował pastor dr Richard Blake z USA. Tematem piątkowego wykładu było podejście do służby pastorskiej. Bycie sługą Bożym jest najszczytniejszym zawodem, ale jego wykonywanie polega na służeniu, a nie na panowaniu. Sługa Boży powinien koncentrować się na budowaniu ludzi, a nie na wykorzystywaniu ich do własnych celów. Następnie pastor Blake mówił o stymulującej roli jaką mają przeciwności w służbie, na przykładzie losów proroka Eliasza, uciekającego przed mieczem króla Achaba.

Pastor Zbigniew Sobczak zwięźle przedstawił różne narzędzia misyjne używane w Kościołach na przestrzeni ostatnich 50 lat. Ciekawą była obserwacja, że co kilka lat we wspólnotach ewangelikalnych pojawiają się nowe trendy, takie jak: rozwój kościoła przez grupy komórkowe, budowanie wspólnot świadomych celu, naturalny rozwój kościoła, ewangelizacja przez relacje, itd. W dyskusji po wykładzie mówiono o tym, że choć każda metoda ma wiele zalet i wypełnia pewne braki Kościoła, to jednak sama metoda nie jest kluczem i powinna być raczej traktowana jako narzędzie w służbie. W kolejnym wykładzie na temat rozumienia dialogu ekumenicznego przez Kościół Rzymskokatolicki, wykładowca w oparciu o postanowienia II Soboru Watykańskiego i deklarację „Dominus Iesus” wykazał, że jakiegokolwiek ustępstwa doktrynalne ze strony Kościoła Rzymskokatolickiego są wykluczone, udział w spotkaniach ekumenicznych ma na celu poznanie rodzaju duchowości innych wspólnot, a jedność w Kościele Rzymskokatolickim jest rozumiana raczej w sensie organizacyjnym niż duchowym.

Jak widać program zjazdu był bardzo intensywny i urozmaicony. W przerwach między wykładami był czas na rozmowy z innymi uczestnikami przy kawie i herbacie, czy też spaceru po okolicy. Budowaniu relacji służyły spotkania w małych grupach, podczas których uczestnicy mogli dzielić się swoimi spostrzeżeniami i doświadczeniami, a także modlić się o siebie. Spotkania w nieformalnej atmosferze przyczyniły się do jeszcze większej integracji uczestników zjazdu.

Wykłady odbywały się na terenie ośrodka kościelnego w Radości, gdzie były też serwowane posiłki, a w piątek wszyscy udali się na kolację do restauracji. Uczestnicy zjazdu byli zakwaterowani w komfortowych, nowo-wyremontowanych pokojach budynku seminaryjnego. Jak zwykle, uczestnicy zjazdu otrzymali materiały szkoleniowe z wydrukowanymi wykładami i miejscem na notatki, do których będą mogli zaglądać w przyszłości. Kolejny zjazd CEL został zaplanowany w dniach 30 marca – 2 kwietnia 2011.